

דף השבוע

דבר תורה לפרשת תזריע מצורע – אלן דיטש

התורה עוסקת במגוון ענייני טומאה וטהרה מהמחצית השנייה של פרשת שמיני שקראנו בשבוע שעבר, ועד סוף פרשות תזריע ומצורע שנקרא השבוע. האבחנה בין טמא לטהור רלוונטית לחיינו היום בחלק מהמקרים (כשרות, טהרת המשפחה) אך כל התחום של הצרעת ונגעים אחרים אינו חלק מהחיים היהודים כפי שאנחנו חווים אותם. איננו יודעים למה דבר מה טהור ודבר אחר טמא, ולכן נאלצים לראות בזה גזירת הכתוב. אמנם גדולי הפילוסופים היהודים הציעו משמעויות פיזיולוגיות ורוחניות לחוקי הכשרות, ומן המפורסמות הוא שצרעת באה בעקבות לשון הרע. לרובנו קשה למצוא הסברים ממצים, ומי שמקיים את המצוות האלה עושה כך מתוך מחויבות דתית ברוח נעשה ונשמע של אבותינו.

בפרשות תזריע ומצורע התורה מצווה עלינו איך לעבור ממצב הטומאה למצב הטהרה. היולדת, הנידה, הזב, ובעל הקרי עוקבים אחרי מצבם הפיזי, וכשסימני הטומאה חולפים, פועלים בעצמם כדי לעבור מטומאה לטהרה. אלה מצבים טבעיים המלווים במעמד טומאה, והמעבר למצב טהרה מוכר לטמא ומבוצע על ידו (הקורבנות ככל שישנם מועברות לידי כהן, והוא פועל כשלוחו של המקריב).

לא כך במקרה של צרעת ובנגעים האחרים. הרמב"ן מבהיר (ויקרא י"ג מ"ז): "והבגד כי יהיה בו נגע צרעת. זה הענין אינו בטבע כלל ולא הווה בעולם, וכן נגעי הבתים, אבל בהיות ישראל שלמים לה' יהיה רוח השם עליהם תמיד להעמיד גופם ובגדיהם ובתיהם במראה טוב, וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועוון יתהווה כיעור בבשרו או בבגדו או בביתו לראות כי השם סר מעליו..." הצרעת מהווה איתות מה' לאדם שהתנהלותו פגומה ושעליו לתקן אותה. רופא לא יכול לטפל בתופעות אלה, ונדרשת פעילות אקטיבית של הכהן כדי ללוות את האדם ממצב דתי ירוד למצב תקין, וכך לרפא אותו מהצרעת.

החלוקה בין התופעה הטבעית וההיטהרות הפשוטה לבין התופעה שברור לנו שהינה מאת ה' וההיטהרות הינה דתית, אינה בהכרח כפי שהוצג כאן. יש מי שרואה את יד ה' והשגחה פרטית מיידית בכל מה שקורה, יש מי שאינו מאמין בה' בכלל, וביניהם מגוון דעות וראיות עולם.

בערב יום עצמאות למדינת ישראל, יחד עם הדאגה מקיטוב מחשבותי ודתי, אפשר להציע שמגוון הדעות וההבנות ליווה ואף איפשר את הקמת המדינה ואת פריחתה ושקבלת הלגיטימיות של דעת האחר תבטיח את עתידה.

שבת שלום וחג עצמאות שמח

קהילת לביא

מברכת את אלן דיטש עם יציאתו לפנסיה

ומודה לו על תקופת כהונתו כמנהל הכספים בקיבוץ.

תודה ובהנאה בהמשך!

מעט לעט – תמר שורק

אנו בעיצומו של יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה. קו ישר של עשרות שנים מחבר בין הנופלים הראשונים מקימי המדינה, לבין נופלי המלחמה האחרונה. עדיין אנו נאבקים על זכותנו להיות עם חופשי בארצנו. ננצור בליבנו ביום זה את זכרם של החיילים הגיבורים ואת זכרם של האזרחים והאזרחיות שקיפחו את חייהם במערכה על תקומת העם והארץ. יהי זכרם ברוך!

החודש הראשון שלנו כקיבוץ מתחדש עבר. בשבועות הקרובים ניערך להוצאת התקציבים המתכונת המחודשת – מקווים שלא תיפול שגגה על ידינו ואם כן – תמיד יש אפשרות לתקן. החל מחודש זה מצטרפים גם ענף הכלבו וענף הבגד לשינוי, גם המשפחות שדחו בחודש את כניסתן למהלך יצטרפו אליו – שיהיה לכולם בהצלחה!

ארנונה – אנו ממשיכים בבדיקת נושא תשלומי הארנונה, מתקיימות פגישות עם המשפחות ואנו נמצאים בקשר מול המועצה להסדרת הפערים ותיקון חישובים. תשלומי מאי – יוני, עדיין יבוצעו במתכונת הקודמת, כלומר, הקיבוץ ימשיך לשלם במרוכז למועצה, על פי החיובים הקיימים. במהלך זמן זה, לאחר כל התיקונים מול המועצה, נבצע תיקוני תשלום בהתאם לצורך.

תודה רבה לחברי ועדת תרבות הנותרים (והמועטים) ולכל החברים והחברות, בני הנוער והילדים שהפיקו ומשתתפים בטקסי יום הזיכרון ויום העצמאות ובתפעול הטקסים, הארוחות, ההפנינג וסידור הציד – מעריכים אתכם מאד!

חג שמח ושבת שלום.

לחברי ותושבי קיבוץ לביא,

תזכורת לשבוע הבא :

הזדמנות לשמוע, ללמוד ולהבין איך מתנהלים עם חשבון בנק אישי וגם

פגישות אישיות לפתיחת חשבון בנק אישי למעוניינים

הבנק הבינלאומי יום א' 4/5 בשעה 16:00

בנק דיסקונט יום ג' 6/5 בשעה 16:00

בנק מזרחי יום ד' 7/5 בשעה 12:00

על-מנת שנוכל לדייק שעות לפגישות אישיות אבקש שכל מי שמעוניין לקבל מידע ואו לפתוח חשבון מתבקש להירשם מראש בקישור במקומי.

ניתן להיעזר ברישום ע"י חן במזכירות לביא בשעות 09:00-14:00

פלייר מבנק מזרחי חולק בתאי הדואר הצעות מדיסקונט ובינלאומי במקומי

דברים לזכרו של שגיא-טל רובינשטיין

צפירה.

מעוז: אמא למה צריך צפירה?

אני: כדי לעצור ולזכור את כל החילים ששומרים עלינו

מעוז: וגם את אבא שלנו?

ואז אני עוצרת, צורחת בלב שלי- לא, מה הקשר אבא, נאנחת ואומרת כמי שנוכחה במשהו שלא רצתה לזכור. כן מתוק שלי גם את אבא.

עמיצור: אמא, תרימי אותי אני עייף.

אני: אהוב שלי אתה כבד אתה זוכר של מי התפקיד הזה?

עמיצור: כן, של אבא. אבל אמא, אבא עדיין מרים אותי כי אבא מת והוא קבור באדמה ומי שמת מרים את מי שעומד מעל האדמה. אותנו, הבנת? אז אבא מרים אותנו.

האמת שלא, אני לא מבינה, אני לא מבינה כלום. אבל אני מבינה שמוות של האדם שהכי אהבת והיה חלק בלתי נפרד מחיי כבר עשר שנים אי אפשר להבין בראש, כי אי אפשר להבין שברגע אחד במטען אחד שירת חייו של שגיא שלנו נקטעה. ורק אקורד צורם מלווה את ההרכב של חיינו? כל בוקר אני קמה באותה מיטה שלנו, באותו החדר שלנו, עם התמונה שלנו מהחתונה, מחובקים ושמחים לנצח. וכל לילה אני הולכת לישון לבד, בלי ידיעה שאתה תגיע או שאתה עכשיו במשמרת ובבוקר ניפגש. הנשימה שנעצרה בתחילת דצמבר, המחנק בגרון שנוכח בכל יום, מסיבות הפרידה בכל יום ובכל מקום. המציאות שנעצרה וזאת שמנסה להמשיך.

בכל יום שגיא שלנו מת ובכל יום הוא ממשיך לחיות בי, בנו.

בכל יום אנו עורכים מסיבות פרידה ממקומות, מאנשים, מזיכרונות. לכל זיכרון טעם, ריח ושיגעון משלו.

בכל שעה אני נפרדת מחלק אחר בחיינו ובכל רגע מתגעגעת לחוויות שלנו ביחד.

נפרדת מהשיחות העמוקות שלנו, מהשירים שאהבנו לשיר יחד ברכב, נפרדת מהחלומות המשותפים ועומלת על להגשים אותם לבד.

שגיא שלנו,

במטען אחד שירת חיך איימה להפסיק אבל את המנגינה הזאת מוכרחים להמשיך לנגן.

אתה שבחיך הקצרים הספקת לגעת בליבם של כל כך הרבה אנשים נשים וטף.

ידעת לגשת לכל אחד לפי סגנון המוסיקה המתאים לו.

יום הזיכרון הוא יום בו אנו זוכרים את האנשים שבזכותם אנו ממשיכים לחיות בארץ הזו.

הוא יום בו המדינה עוצרת ומקדישה ממרצה ומכוחה לנופלים שלנו, שציוו את החיים.

בשבוע האחרון הרבה שואלים אותי איך אני לקראת הימים האלה והתשובה היחידה שבא לי לצעוק

איך אני בכל יום? אצלי כל יום הוא יום זיכרון.

ובכל פעם שאני שוכבת במיטה שלנו, לבד אני זוכרת שאתה לא פה. ובכל ויכוח או קושי עם הילדים, אני מחכה שנדבר ונחשוב איך נכון להתנהל.

ובכל פעם שרונה קוראת לך אני מחכה שתענה כבר.

זיכרון הוא מילה סטטית שנדמה כי המילה נשארת בתקופה מסוימת והפעולות ממשיכות לפעול בלעדיה.

שגיא שלי, השבוע הבנתי שאני בכלל לא מעכלת שלראשונה בחיי אני משתתפת בטקס כמשפחה שכולה. מאז שאני ילדה השתתפתי בטקסים. בהקראה, בריקוד או בארגון ולא חלמתי בחלומות הכי שחורים שלי שאעמוד כאן היום לדבר עליך שגיא שלי.

השיעור הכי גדול שאנו צריכים ללמוד מהיום הזה, זה המקרה שלך שגיא. שהחיים והמוות יותר חזקים מהכל.

ולנו נותר לחיות את החיים בעוצמה שלהם ובכוח שלהם, לחיות את הרגע כאילו אנו יודעים שהרגע הזה יחלוף ויסתיים.

אלוקים תן לנו את הכוח להרים את הראש ולראות שיש מחר למרות שהסוף שלנו הגיע.

ואיך אפשר לחיות אחרי הסוף? תן לנו אמונה שיכול להיות טוב יותר למרות שהטוב ביותר הלך.

תאיר לנו את הדרך למרות שכבר חמישה חודשים אנו הולכים ללא עמוד האש שלנו ורק אתה נשארת

עמוד הענן. תן לנו את הכוחות שבלב להצליח לשמוח ולהצליח לכאוב. תן לנו את הכוח להיות שם

בשביל האחר. תן לנו את הכוח להבין שאנחנו לא מבינים.

אילו הייתי יכולה לפגוש אותך שוב שגיא שלי, הייתי אומרת לך כמה אתה גדול ומשמעותי כמו שרצית להיות וכמה אנו

בחינו צריכים לפעול לעשות ולהיות. ואם חשבתי שנקודת את הטירוף הזה לנצח, אם אהבתי כמו שלא ידעתי שבכלל

אפשר.

אני למדתי לאהוב גם את הגעגוע שמתכווץ בי לעיתים ובלי הכנה. שיישאר בהיר ואמיתי ולא נגוע אתה אותו דבר רק אני משתנה.

שגיא שלנו מת במטען אחד וכמו שהרבה אנשים טובים אומרים לי: "לי אין איך להחזיר לך את שגיא אבל יש לי יכולת לחזק אותך." זה עם ישראל שלנו.

שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו אבל כשאנו חזקים, מאוחדים ונמצאים שם אחד בשביל השני שום דבר ואף אחד לא יכול לשבור אותנו.

בכל יום שישי בשנה האחרונה שגיא היה שם את השיר "התנערי" שחודש לזכר לואי די ובנותיה מאיה ורינה די שנרצחו בפסח לפני שנתיים. המילים ששגיא שר בכל יום שישי כששטף את הרצפה מקבלים עבורי משמעות חדשה וקשה. וקוראים לנו לזכור את המשמעות שלנו בארץ הזאת.

"התנערי מעפר קומי

לבשי בגדי תפארתך עמי

על יד בן ישי בית הלחמי

הוי קרבה אל נפשי גאלה

התעוררי התעוררי

כי בא אורך קומי אורי

עורי עורי שיר דברי

כבוד ה' עלייך נגלה"

אני מתפללת שביום הזיכרון הבא לא יהיו עוד אלמנות ויתומים חדשים. אני מתפללת שנדע לעסוק בעיקר של החיים ושלא נתעסק בטפל. שנבחר את המלחמות שלנו, בתוכנו. ושתמיד נראה את הטוב גם כשיש שקיעות אדומות.

מתחת לפני השטח – אריאלה סיטסמר

את הדברים שלהלן אני מקדישה לזכרו של בעלי ז"ל צבי סיטסמר, שאהב לטייל בארץ ולהתחבר יחד איתי למקורותינו הקדומים. השבוע יחול תאריך פטירתו, יהיו הדברים שלהלן לזיכרו ולעילוי נשמתו.

אחר הפסח ובימים אלו המציניים זיכרון ותקומה, זו תקופה שמזמנת לנו רגע של התבוננות בעבר הרחוק שלנו כיחידים וכעם, ובשורשים שהונחו לפני אלפי שנים. בימים אלו יש עוצמה בלגעת באדמה, לחשוף את שכבות הזמן, ולהרגיש חלק מסיפור רחב ומחבר, סיפור שממשיך להיכתב גם היום.

על מה מדובר ?

על דרישת שלום מהעבר הנמצאת כאן ממש מתחת לאף. בשנה האחרונה זכינו שרשות העתיקות בחרה באתר 'פונדק לביא' כמקום ששווה להשקיע בו ולבצע בו חפירה ארכיאולוגית ! זו זכות גדולה עבורנו ! יש לנו הזדמנות פז להיחשף להיסטוריה שלנו, ולקחת חלק בחשיפת העבר של 'פונדקא דלוי' הקדום שעל שמו נקראים אנחנו 'לביא'.

החברים והילדים החיים פה מכירים את הסיפור התלמודי, אבל לטובת מי שלא מכיר את שורשינו הקדומים, נזכיר שוב את שני הסיפורים המסופרים בתלמוד (הירושלמי) שהתרחשו ממש כאן ומהם ניתן ללמוד על הישוב הקדום : (בכתבי היד השונים, יש נוסחים שבהם מופיע השם "לוי" ובאחרים עם ב, "לביא", "לביה" או "לובאי")

סיפור על עיגול של גבינה - שאלה על עיגול של גבינה שנמצא ב-"פונדק דלוי". השאלה שנשאלה הייתה האם הגבינה הזו מותרת למוצא. התשובה שניתנה, שהגבינה מותרת למוצא בגלל שני עניינים - א. זו דרך שעוברים בה רבים, לכן ההנחה שהבעלים של הגבינה התיימשו מלמציא אותה ואין צורך להכריז על האבידה. ב. לגבי שאלת הכשרות, מאחר שבאזור זה "רוב הולכי דרכים" היו יהודים, הרי שאין חשש שזו גבינה של גוי.

סיפור על זימון בדרך - במסגרת דיון על הלכות זימון בדרך, נקבע שכאשר חבורה של בני אדם יושבים לאכול, אע"פ שכל אחד אחד אוכל מהיכר שלו, אחד יכול לברך בשביל כולם. מיידי אחרי כן סופר על הזימון שעשה ר' ירמיה לחבריו או לחמרו "בפונדקא דלוי".

בשני המקורות, אותו "פונדקא דלוי" נזכר בהקשר של חכמים מהמאה הרביעית, ועולה ההנחה שהפונדק היה באזור בו עברו אנשים רבים ובאזור היה קיים רוב יהודי מוצק. (ישנם סיפורים נוספים על האזור בהקשרים דומים).

היכן היה בדיוק אותו פונדק דרכים ? היכן היה הישוב לביא/לוי שהפונדק היה סמוך אליו ?

לאורך השנים היו הצעות שונות. כרגע החפירה מתנהלת ביער לביא במקום עם נוף מקסים הצופה לקיבוץ שהוקם כ 1500 שנה לאחר שהישוב הקדום ננטש. האם זהו המקום המדויק ? מה גרם לתושבים לנטוש את הישוב ? האם האבנים המסותתות שנמצאו בלוביה (הכפר ששימר את השם) נלקחו מהישוב הקדום 'לביא' ? האם היו שייכות לבית כנסת ? מה הן מערות המסתור שנמצאו סביב ? ועוד ועוד רבות נכתב ונחקר ואף שעדיין לא נמצא השלט 'כאן נמצא הישוב לביא', ממצאים מעניינים כבר נמצאו.

מוזמנים להצטרף לחפירות שמתקיימות בימי ראשון, להתרגש מחדוות החיפוש ולהתחבר.

בימים אלה בהם חיילנו הסדירים והמילואימניקים המגויסים, שומרים על הבית פשוטו כמשמעו, טוב לנו שנכיר את המורשת הקרובה לנו בזמן וזו הרחוקה, המדהדות את הרצף ההיסטורי והשורשים שלנו בארץ האהובה הזאת. בע"ה שתפילותינו יענו במהרה להשבת כל החטופים, למזור לכל משפחות השכול, לנפגעים בגוף ובנפש, ולשובם בשלום של כל חיילנו. ולאחדות שלימה בעם ישראל.

הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא !

צעירים יקרים מוזמנים
לסדנת טעימות בירה בלתי נשכחת
מוצ"ש 10.5 בשעה 21:00
באגף השלישי
מחכים לכם - ועדת צעירים

**כל מה שרציתם לדעת על
בירה
ולא העזתם לטעום**

סדנה משכרת (חושים) של טעימת בירה מודרכת:

- מה זה בכלל בירה, ממה היא עשויה?
- כיצד זה קשור לטעם, לריח ולמראה שלה?
- היכרות עם סגנונות בירה שונים.
- מה להזמין בפאב? (או מה לא להזמין..)
- וכמובן טעימה של שפע של בירות שונות (ומשונות)

צעירים יקרים מוזמנים
לסדנת טעימות בירה בלתי
נשכחת
מוצ"ש 10.5 בשעה 21:00
באגף השלישי
מחכים לכם - ועדת צעירים

הרהורים בעקבות האסיפה האחרונה – אליס אבניאל

אני רוצה להביע הערכה ולהודות לאנשי הכלכלה, לראשי הענפים על שהצליחו לשפר באפן ניכר את המצב הכלכלי שלנו בשנים האחרונות.
תודות לאלו שתכננו וביצעו בהצלחה כה מרשימה.
יישר כח!

שתית משהו מועיל היום ?

בית לחיים מזמין אתכם ל'קפה שגיא' לזכרו של שגיא רובינשטיין ז"ל שנפל בקרב.

ב 5/5 יום שני, החל משעה 16.00 ועד 18.00 יארחו ברחבת הדשא של בית רימון החברים של בית לחיים כזוות מלצרים ועובדי מטבח ויגישו מכל הלב קפה שחור, אספרסו, שוקו, עוגה ועוגיות, ברד, מיץ ועוד.

בשעה 16.30 הילדים מוזמנים לצפות בנפתלי שישעשע אתכם עם מופע קוסמות על מחצלת ליד השולחנות.

כולם מוזמנים צעירים ומבוגרים כאחד!

מקווים לראותכם.

מפגש נוסף ייערך ב 21.5 יום ד' באותן שעות ובאותו פורמט.

בס"ד

טקס חג חזיכרון לעצמאות

יום רביעי
19:00 בדשא המרכזי

בסיום הטקס -
תפילת ערבית חגיגית
ומיד אח"כ

ליל עצמאות

דוכן מזון
גיפוף אלא האשפחה
שירה בצ'יבור

77

מבררכת השחייה – הדר שירן

תזכורת לגבי נהלי הברכה:

- הברכה היא פנימית ורשאים לרחוץ בה חברי המשק וילדיהם, אורחיהם ואורחי המלון בלבד.
- שימו לב- אין אפשרות להביא קבוצת חברים מבי"ס/מכינה/מדרשה וכדומה. ילד יכול לבוא עם עד 3 חברים לברכה, מעבר לזה- באישור הדר. בשעות ביה"ס האחריות על הילדים היא של ביה"ס, אין להגיע לברכה בשעות אלו ללא אישור וללא מלווה מטעם ביה"ס.
- המגבות בברכה הן עבור אורחי המלון בלבד! נא להביא מגבת מהבית.
- **הורים יקרים!** - נא דאגו שילדכם מכירים את ההוראות הנ"ל.
- אין להיכנס לשטח הברכה ללא נוכחות מציל.

להנאת כולנו - שחייה נעימה ובטוחה!

תזכורת לציבור הנהגים:

כפי שנכתב בחוברת השינוי- במקרה של תאונה/פגיעה ברכב (גם ברכב לא של הקיבוץ),

ישלם הנהג את עלות התיקון עד גובה ההשתתפות העצמית של הביטוח (יעודכן בכל שנה).

לשנת 2025- גובה ההשתתפות העצמית הוא 2,050 ₪ (לברלינגו 42-41-2,500 ₪)

עלות התיקון תכלול את תיקון רכב הקיבוץ ואת התשלום לצד ג' (במידה והיה), ובכל מקרה- עד גובה ההשתתפות העצמית של הביטוח.

לנסיעה טובה ובטוחה,

מאירה (ביטוח)

הדר (סידורכב)

חדש על המדף

יום עצמאות משמעותי ושמח.

ילדים ונוער.

משלחת נוער מאת גת, ענת. שלשה ספרים בסידרה.

(1) סמינר הכנה (2) ניו-יורק (3) הביתה בשמחה רבה.

אוטאר מאת ג'ין לואן יאנג: כשף האוויר האחרון. צל וערפל ספר שני: ילדים נחטפים ובהלה גדולה תוקפת את אומת האש.

אוטאר כשף האוויר האחרון- ההבטחה – ספר שלישי: סוף הוא גם תמי התחלה.

פופטרופיקה המשלחת האבודה מאת **מיטש קראפטה** איורים **קורי מרים:** מבית היוצר של ג'ף קיני ומיסד האתר פופטרופיקה מגיעה סדרת קומיקס חדשה: חבורת ילדים מוצאים עצמם נטושים בערבות קרח. האם ימצאו אי פעם את דרכם הביתה?

שומרת הערים האבודות רדת הלילה מאת **שאנון מסנג'ר:** כל הדרכים מובילות אל רדת הלילה, אל מקום רוחש טוב.

למבוגרים

המסע הישראלי שלי מאת **שאל מופז:** הסופר יליד טהרן 1948. כיהן כרמטכ"ל כשר הביטחון, שר התחבורה,

וכסגן ראש הממשלה. עמד בראש מפלגת קדימה, והקים תוכנית לשילוב צעירים **מהפריפריה**

בתחום הטכנולוגי. בספר יגלול את קורות חייו המשתלבים בתולדות המדינה.

אם תשאל שוב מאת **מרי בת' קין:** רגע אחד של טרוף יפריד בין משפחות. הילדים יקרעו זה מי זה משפחה אחת תיהרס. פיטר ינסה לאתר את קייט האם יסכים.

אם כבר מדברים על זה מאת **קריסטן היגנס** כוכבת סופרת הנשים חוזרת. נורה שוכבת בבית החולים לאחר תאונה. כשהיא חושבת שהיא מתה היא שומעת את החבר שלה מתחיל עם רופאה אחרת. באין ברירה היא חוזרת לעיירה שבה גרה אמה. נורה מתכוונת לאחות את הקרעים במשפחתה, ומוצאת תקווה ואהבה.

הסודות ששמרנו מאת **לארה פרסקוט:** הרקע לספר הוא, המלחמה הקרה בין ברית המועצות וארה"ב. בוריס פסטרננק כותב את ספרו "דר' זיוואגו". 2 סוכנות מנסות להכניס את הספר לברה"מ למרות האיסור מטעם השלטונות.

גאולה מאת **דיוויד בלדאצ'י:** הבלש דקר הוותיק חשב שראה את הכול מופתע מנחישותו של רוצח להסיר מדרכו כל מי שמעורב בחקירה.

לאייל אערוג מאת . **סיפור אמיתי:** אחת הדילמות הקשה להורה איך מגיעים להחלטה הקשה למסור ילד לאימוץ. **האשה עם המזוודה הכחולה** מאת **ואלרי פריין:** ז'וסטין בת 21 ועובדת כסניטרית בבית אבות. מדוע היא מסתפקת בעבודה זו? ומדוע אינה זוכרת את שם הבחור שקשרה איתו קשר.

משוואה עם נעלם מאת **אורי אדלמן:** גיל שדה ממריא מניו יורק ונוחת בתל אביב היישר אל משת הימים הסוערים ביותר בחייו. רומן מתח.

קריאה מהנה ולהתראות בספריה. הספרניות.

התנועה ואנחנו | שרה וחברי המזכירות הפעילה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי
וחיילות צבא ההגנה לישראל ואנשי כחות הבטחון
העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול הלבנון ועד
מדבר מצרים, ומן הים הגדול עד לבוא הערבה
ובכל מקום שהם, ביבשה באויר ובים.

זיכרון בכפר עציון

חברי המזכירות הפעילה קיימו את הישיבה השבועית בכפר
עציון ואחר כך השתתפו בעצרת הזיכרון שקיימה מדרשת רוני
בצהלי לנופלות הקרב האחרון. הטקס הצנוע והמרגש שהובילו
חניכות המדרשה העלה את זכרון של 22 נופלות הקרב האחרון,
נשים צעירות שהיו חלק מקיבוץ באו לבנות ולהיבנות בארץ
ישראל. קיומה של ישיבתנו השבועית דווקא בכפר עציון הייתה
עבורנו סמל רב משמעות, לא רק לעמידה בקרב ומסירות נפש
אלא גם לחיים התחדשות והתיישבות.

וכך דיווחה המדרשה: "סיפור של חללי נצר אחרון לשואה יחד
עם בני הארץ, שחברו יחד לסיפור חלוצי ציוני של תקומה
ישראלית.

וכבר כמה שנים שלא רק נסיעה ומפגש בלתי אמצעי עם הסיפור
יש לנו, אלא גם נגיעה בנצח הזה דרך טקס לכבודן של 22
הנופלות בקרב האחרון בכפר עציון, מתוכן 9 שהיו נצר אחרון
למשפחתן כשורדות שואה.

והשנה זכינו גם במבט נוסף על גבורת הנשים, לא רק הנופלות בקרב אלא גם אותן אמהות שיצאו עם הילדים ונשארו בחיים,
החזיקו את החלום לשוב ואת הדור הבא, על כל תהפוכות החיים בשנים ההן.

פתחנו בסיור עם נדב פרנקל מבית ספר שדה כפר עציון, לאחריו התכנסנו לטקס ובתוכו זכינו לשמוע גם את שרה עברון,
מזכ"לית הקיבוץ הדתי, ד"ר יוחנן בן יעקב, בן ואיש כפר עציון, ד"ר שוקי שריר, כותב הספר "לעבור מלחמה פעמיים" ואת
מו"ר הרבנית זיוית ברלינר, ראש המדרשה, שחיברה אותנו בין חברת המופת הכפר-עציונית דאז לבין הקיום הציוני שלנו כאן
ועכשיו". תודה לצוות המדרשה ולחניכות על הזכות.

חקלאות

בימי המלחמה שבו המלים התיישבות וחקלאות להיות סמל לאומי. רבים מדברים בזירה הציבורית על חשיבותן. המשפט
"במקום בו יעבור התלם האחרון / תחרוש המחרשה, שם יעבור גבולנו" הפך למצוטט עד מאד, ונישא בפי רבים. במבחן
המציאות כל מי שליבת חייו ומרכז פרנסתו בחקלאות מבין כי אנו לפתחם של ימי מבחן. כנס החקלאות הקיבוצית בו אנו
שותפים יתקיים בשבוע הבא. על סדר היום יונחו שאלות כבדות משקל: השפעת המכסים של טראמפ, מלחמת הסחר
העולמית, בטחון המזון, אנרגיה סולרית, משק מתוכנן ותחרות, פרוטקשן...

עבורנו, במשקי התנועה, אלה אינן כותרות אלא מציאות מאתגרת המחייבת מתן מענים בכל הרמות. נהיה שם ב"ה בכנס,
ללמידה הדדית ומחשבה מעשית על הערכות להמשך הדרך.

נחתום בברכה למדינת ישראל ארצנו החוגגת שבעים ושבע שנות עצמאות, בקריאה להשבת החטופים כולם הביתה במהרה,
לניצחון צה"ל וכוחות הביטחון במערכה הארוכה והקשה, ולניצחון הרוח המחברת את עם ישראל יחד, רוח שיש בה גשרים
של תקווה.

